

wimaks wait, kui eäsimené tuss oli üllelaimud. Ei suundinud Jürgi sundida wästo meelet naest wöötma, ja kusatud ässi piddi nendasammoti jáma. Kül Kasse Tomas ja temma naene rákisid mõnda teotamise sónna, ja Lisogi viikas Jürgi, ja küllas olli paljo, kes sedda hea melega kuulsid. Agga Udo ja Un kahhatseid wåga, et enne oolid Kasse Lisut kulanud, ennego Jürgi oolid küssinud.

Uut orja olli tarvis otsida. Un ei leidnud wimaks iissegi parremat kui Länsna Dio tütart Lenut, kes nüüd kahhekümne aastane, ja olli seitse aastat omma haiget emma toitnud ja aidanud. Sest olli temma teatud tötegija, ja wagga, jummalakartlik ja wannemate auustaja. Leno issast olli lessele ja lapsele suggu some jánuud, agga többi wöttis lehma ja lamba talled, ja siggagi sai otsa. Olli Leno kolmeteistkümne aastafeks sanud, siis jái emma ni wiggaselks, et ei suutnud omma pead toita; harwaste weel jáksas temma suffa kudduda, ja mõnne koppika körwa forjata. Agga Leno näitas küllalt, kuid a temma olli heaks lapseks kasvatatud ja faswanud et norelt toitis ja kattis haiget emma ja iisse ennast ka. Niüüd emma olli surnud, ja Lenul aega wöra juurde minna. Kül Un kartis kui peaks Jürg kord Lenut tahtma ennesele wösta, ja temmale siis peaks teiste ees sedda häbbi ollema, et üsna waest minniat sanud, agga parremat orja polnud leida,

ja mõnningane sai pealegi Kasse rahva furja jutto läbbi árrakeelsud neile tullemast.

Olli Leno pole aasta aega Paio perres olnud, juba Udo ja Un piddid tedda armastama kui omma last, sest ta olli sõnnakulelik ja allandlik, ussin tôle ja igga tõ jooksis hästi temma käes. Jalgi tedda förtiist ei leitud. Harwaste kord vallus temma lubba küllasse miina, et wahhe aegus kohhendaks ühhe waese lessse ride tükka. — Jürg olli römus, et igapääw sai tedda nähhä ja temmagaga jutto aiada, aga omma süddame nõuust ei annud temma ei föigewähhematki märko. Leno iisse kül piddi Jürgi süddamest auüstama ja sureks piddama, aga et olli jummalakartlik, siis ei tulnud li temmale sedda mõtet, kui peaks temma kord Jürrike naeseks sama, waid olli temmagi wästo otsekui erja kohhus on.

Selsamal sündisel, kui Jürri õed mehhele läinud, sai ka Kasse Liso naabri walda rikka perremehhe wannema poiale. Polnud temma weel kaks kuudki perres, juba riid ja kárrin lahti! Ei jánuud minnia enne rahhule, funni ái ja ám sanud iisse leiba lütfatud, ja Liso sai perrenaeseks ja temma mees perremehheks, sest temma uhkus ja kange südda ei kannatanud sedda mitte, et ta piddi teiste kássö al ollema. Pea ilmus ka, et ei tahtnud omma mehhegi sónna kuulda. Drjade wästo olli temma wåga tigge, sest siis teine teise járrele árraläks, kui temma aasta